

REGULAMENTUL CONSILIULUI (CE) nr. 2467/98

din 3 noiembrie 1998

privind organizarea comună a pieței pentru carnea de oaie și de capră

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 42 și 43,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social⁽²⁾,

- (1) întrucât Regulamentul Consiliului (CEE)3013/89 din 25 septembrie1989 cu privire la organizarea pieței pentru carnea de oaie și de capră⁽³⁾ a fost modificat frecvent și în mod substanțial⁽⁴⁾; întrucât, din motive de claritate și raționalitate, respectivul regulament ar trebui să fie codificat;
- (2) întrucât exploatarea și dezvoltarea pieței comune a produselor agricole trebuie să fie însoțite de stabilirea unei politici agricole comune care să implice organizarea comună a piețelor agricole; întrucât forma acestei organizări poate să difere de la un produs la altul;
- (3) întrucât, în vederea realizării obiectivelor prevăzute în art. 39 din Tratat, în special stabilitatea pieței și un nivel de trai echitabil pentru comunitatea agricolă vizată, este necesar să se mențină o serie de măsuri care facilitează adaptarea ofertei la cerințele pieței; întrucât, în special, producătorii comunitari de carne de oaie și de capră ar trebuie să primească în continuare o primă de compensare a pierderii de venit, iar măsurile de intervenție ar trebui continuate;
- (4) întrucât ar trebui să se elaboreze o dispoziție privind fixarea prețului de bază la care măsurile de intervenție vor deveni aplicabile și vor proteja piața comunitară împotriva fluctuațiilor de preț de pe piața mondială în cazul unor produse din sector;
- (5) întrucât valoarea primei acordate producătorilor, stabilită pe baza unei pierderi unice de venit, trebuie să ia în considerare specializările diferite ale sistemelor de producție din Comunitate; întrucât, în vederea limitării creșterii costurilor bugetare din acest sector, ar trebui să se elaboreze o dispoziție privind limitarea primei integrale la 1000 de animale pe

⁽¹⁾ JO C 313, 12.10.1988.

⁽²⁾ JO C 214, 10.07. 1998, p. 72.

⁽³⁾ JO L 289,07.10.1989, p.1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1589/96 (JO L 206, 16.08.1996, p.25).

⁽⁴⁾ Vezi Anexa II, Partea B.

producător în zonele mai puțin favorizate, în sensul Directivei 75/268/CEE⁽¹⁾, și la 500 de animale pe producător în alte zone; întrucât, peste aceste cifre, se va continua plata primei la nivelul redus de 50%;

- (6) întrucât este oportun, din punct de vedere administrativ, ca ultimul termen de plată a primei să coincidă cu sfârșitul anului bugetar;
- (7) întrucât tendința crescătoare a numărului de ovine femele din Comunitate și, ca urmare a acestui fapt, scăderea substanțială a prețurilor au grave repercusiuni asupra echilibrului pieței; întrucât, deși este parțial frânată prin diverse măsuri, mai ales referitoare la prețuri și factori de stabilizare, această tendință a dus la creșterea producției și a cheltuielilor Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA);
- (8) întrucât, în conformitate cu dispozițiile speciale aplicabile grupurilor de producători, fiecărui producător ar trebui să i se impună o limită individuală, pe baza totalului primelor acordate fiecărui producător pentru anul comercial 1991;
- (9) întrucât, pentru a ține seama de tendințele producției la nivel comunitar, această sumă totală ar trebui să fie totuși înmulțită cu un coeficient stabilit de către fiecare stat membru și reprezentând raportul dintre numărul total de ovine femele eligibile la începutul anului 1989, 1990 sau 1991 și numărul total de animale eligibile care conferă dreptul încasării primei pentru anul comercial 1991; întrucât, totuși, ar trebui adoptate dispoziții speciale în cazul Germaniei pentru a ține seama de anumite probleme specifice din noile landuri;
- (10) întrucât noii producători și producătorii deja existenți al căror șeptel de referință nu se conformează tendinței normale în ce privește numărul de ovine femele nu ar trebui să fie excluși de la dreptul de a-și lua prima; întrucât, în acest scop, ar trebui să se prevadă constituirea unei rezerve național stabilite inițial printr-o prelevare forfetară asupra limitelor individuale ale tuturor producătorilor; întrucât ar trebui să se prevadă mărirea rezervei în zonele mai puțin favorizate;
- (11) întrucât se poate stabili necesitatea unor schimbări la nivelul producției prin posibile modificări ale activelor sau a capacității de producție a primitorilor; întrucât, în consecință, ar trebui să se prevadă ca dreptul la prima dobândită prin respectarea limitelor individuale să poată fi transferat în anumite condiții altor producători; întrucât, în vederea flexibilizării pe cât posibil a sistemului de transferare, este adecvat să se permită transferarea drepturilor și fără transferarea exploatației; întrucât este oportun ca transferul să se supună unor reguli care permit cedarea anumitor drepturi, fără a se plăti la rezerva națională, astfel încât aceasta să poată acorda drepturi mai ales noilor intrați;
- (12) întrucât, pentru a se ține seamă de faptul că producătorilor ar trebui să li se permită să-și reducă producția pentru o perioadă de timp limitată, este adecvat ca statele membre să aibă autorizarea de a prevedea opțiunea transferului temporar al drepturilor de primire;
- (13) întrucât este oportună stabilirea unei legături între zonele sau localitățile sensibile și producția de ovine și caprine pentru a se asigura menținerea producției mai ales în zonele unde nu există alternativă;

⁽¹⁾ JO L 128, 19.05.1975, p.1. Directivă înlocuită de Regulamentul (CE) nr. 950/97 (JO L 142, 02.06.1997, p.1).

- (14) întrucât plafonul individual aplicat asupra primei pe producător duce la restrângerea numărului de oi și capre eligibile;
- (15) întrucât această măsură face ca limitele pe cap de animal să devină inutile în stabilirea valorii primelor care vor fi plătite în sector, fără a afecta dreptul la primă de care producătorii se bucură deja; întrucât, prin urmare, ar trebui să se prevadă posibilitatea rectificării limitelor individuale;
- (16) întrucât acordarea unei limite individuale pe producător în vederea obținerii dreptului la primă poate genera dificultăți de ordin administrativ în cazul anumitor grupuri de producători, mai ales grupurile familiale, pe parcursul transferării dreptului la primă între membrii grupului respectiv; întrucât, prin urmare, în scopul administrării corecte, ar trebui să se dispună, pentru unele grupuri și în anumite condiții, scutiri de plată către rezerva națională a procentului drepturilor prevăzut în cazul transferului de drepturi fără transferul exploatației; întrucât această dispoziție nu ar trebui să ducă la creșterea drepturilor individuale alocate în prezent în fiecare stat membru și nici la formarea unor noi grupuri de producători create cu unicul scop de a se evita plata către rezerva națională a procentului de drepturi prevăzut în cazul transferului de drepturi fără transferarea exploatației;
- (17) întrucât limita individuală a fost stabilită pe baza valorii totale a primelor acordate fiecărui producător pentru anul comercial 1991; întrucât în Italia și Grecia, datorită faptului că anul comercial respectiv a fost un an de tranziție între două sisteme diferite de premiere, unii producători nu au avut posibilitatea să depună cerere de acordare a primei pentru anul comercial 1991 pornind de la numărul de animale eligibile deținute; întrucât, în vederea remedierii situației, ar trebui create rezerve speciale pentru Italia și Grecia, corespunzătoare numărului maxim estimat de drepturi pe care producătorii respectivi nu le-au putut revendica; întrucât autoritățile competente ale celor două state membre ar trebui mai întâi să aibă permisiunea de a acorda noi drepturi până la limita rezervei speciale menționate mai sus, după care, în conformitate cu verificarea de către Comisie a corectitudinii alocării drepturilor acordate, în special în regiunile cele mai afectate, rezervele naționale vor fi mărite pentru Italia și Grecia prin adăugarea sumei drepturilor nou acordate, cu intrare în vigoare din anul comercial 1995;
- (18) întrucât este necesar să se clarifice condițiile în care se pot adopta noi dispoziții în Germania pentru a se ține seama de problemele specifice care persistă în noile landuri;
- (19) întrucât, în vederea realizării unei treceri ușoare pe teritoriile noilor landuri germane de la actualele dispoziții la regimul de premiere aplicabil în restul Comunității, pot fi considerate necesare o serie de măsuri temporare;
- (20) întrucât în sectorul producției de carne de oaie și de capră protecția mediului a devenit un element important care trebuie luat în considerare; întrucât statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a limita ori anula plățile prevăzute prin regimul de premiere a producătorilor de carne de oaie și de capră, dacă producătorii respectivi nu respectă în totalitate regulile stabilite de către statele membre cu privire la mediul înconjurător, în conformitate cu principiul proporționalității;

- (21) întrucât, în ceea ce privește măsurile de intervenție, ar trebui să se prevadă ca acestea să aibă forma ajutorului pentru depozitare privată, care afectează cel mai puțin comercializarea normală a produselor;
- (22) întrucât, ca regulă generală, ori de câte ori sunt îndeplinite anumite criterii legate de prețul pieței, decizia de acordare a ajutorului pentru depozitare privată ar trebui să se ia în contextul procedurii de licitație publică; întrucât, totuși, acest ajutor pentru depozitare privată poate deveni mai eficace dacă valoarea ajutorului se fixează în avans, atunci când se dovedește necesară recurgerea urgentă la depozitarea privată, în lumina unei situații a pieței deosebit de dificile în una sau mai multe zone de cotare; întrucât este prin urmare necesară autorizarea Comisiei de a fixa în avans valoarea ajutorului acolo unde au apărut astfel de situații de piață, chiar dacă criteriile legate de prețul pieței menționate mai sus nu au fost îndeplinite;
- (23) întrucât scopul primei mai sus menționate este de a asigura producătorilor o compensare echitabilă; întrucât, totuși, având în vedere posibilitățile de distrugere de pe piața comunitară și angajamentele internaționale ale Comunității, producția de carne de oaie și de capră nu ar mai trebui încurajată din momentul în care șeptelul comunitar depășește un anumit nivel stabilit în lumina situației de pe piață; întrucât, în acest scop, ar trebui să se prevadă reducerea gradului de garantare permis prin măsurile în cauză; întrucât nivelul maxim garantat ar trebui stabilit la cel obținut pentru oi la 31 decembrie 1987 în regiunea vizată și întrucât ar trebui să se prevadă eventuala revizuire a acestuia;
- (24) întrucât introducerea limitelor individuale de către producători pentru obținerea primei prin păstrarea mărimii șeptelului la nivelul existent, ar trebui să reducă în mod semnificativ riscul depășirii cheltuielilor bugetare; întrucât în aceste împrejurări, coeficientul de reducere a prețului de bază vizat în art. 13, alin.2 din prezentul regulament ar trebui fixat la nivelul adoptat pentru anul comercial 1990;
- (25) întrucât măsurile comerciale, combinate cu măsurile de preț, măsurile de primiere și intervenție cuprinzând un sistem de taxe pentru import, ar trebui să servească la stabilizarea pieței comunitare; întrucât măsurile comerciale se bazează pe acordurile încheiate în cadrul Rundei Uruguay de negocieri comerciale internaționale, denumite în continuare „Acordul GATT”.
- (26) întrucât autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a urmări constant evoluțiile comerciale pentru a evalua aceste evoluții și, dacă este necesar, posibilitatea de a aplica măsurile prevăzute în prezentul regulament; întrucât, în acest scop, ar trebui să se prevadă eliberarea licențelor de import și, dacă este cazul, a licențelor de export echivalente care să conțină o garanție a asigurării realizării tranzacțiilor pentru care sunt solicitate licențele;
- (27) întrucât, pentru a preveni sau a contracara efectele negative asupra pieței comunitare ca urmare a importului anumitor produse agricole, importul a unul sau mai multe din aceste produse trebuie să facă obiectul unor taxe de import suplimentare dacă sunt îndeplinite anumite condiții;
- (28) întrucât în anumite condiții, Comisia ar trebui să aibă împuternicirea de a deschide concurenței și de a administra contingentele tarifare vizate în Acordul GATT;

- (29) întrucât, pe lângă sistemul descris mai sus, în vederea bunei funcționări a acestuia, ar trebui să se prevadă, în măsura necesară, interzicerea totală sau parțială, dacă situația de pe piața o cere, a utilizării regimurilor de perfecționare activă sau pasivă;
- (30) întrucât regimul taxelor vamale dă posibilitatea eliminării oricăror altor măsuri de protecție la frontierele externe ale Comunității; întrucât, totuși, mecanismul unificării prețurilor, taxelor vamale și impozitelor se poate dovedi defectuos în unele situații excepționale; întrucât, în aceste cazuri, pentru a nu lăsa piața comunitară fără apărare în fața perturbărilor care pot apărea, odată cu eliminarea barierelor de import existente anterior, Comunitatea ar trebui să poată lua toate măsurile necesare fără întârziere.; întrucât aceste măsuri trebuie să respecte obligațiile care decurg din Acordul GATT;
- (31) întrucât există dispoziții privind posibilitatea de a se lua măsuri dacă o creștere substanțială a prețurilor perturbă sau amenință să perturbe piața comunitară; întrucât situația de pe piață necesită extinderea anumitor dispoziții asupra cazurilor în care prețurile scad semnificativ;
- (32) întrucât restricțiile impuse asupra liberei circulații care decurg din aplicarea măsurilor menite să prevină răspândirea bolilor la animale pot genera dificultăți pe piața unuia sau a mai multor state membre; întrucât ar trebui să se elaboreze dispoziții privitoare la introducerea de măsuri excepționale de sprijinire a pieței, în vederea remedierii acestor situații;
- (33) întrucât, în vederea facilitării aplicării măsurilor propuse, ar trebui să se prevadă o procedură de stabilire a unei colaborări strânse între statele membre și Comisie în cadrul unui comitet administrativ;
- (34) întrucât organizarea comună a pieței pentru carnea de oaie și de capră trebuie să aibă în vedere obiectivele prevăzute atât în art. 39 cât și în art.110 din Tratat;
- (35) întrucât funcționarea corespunzătoare a pieței interne pe baza unui sistem comun de prețuri ar fi periclitată de acordarea anumitor ajutoare; întrucât, prin urmare, dispozițiile din Tratat care permit evaluarea ajutorului acordat de către statele membre și interzicerea ajutoarelor incompatibile cu piața comună ar trebui adaptate astfel încât să fie valabile și pentru carnea de oaie și de capră;
- (36) întrucât cheltuielile pe care le angajează statele membre în îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentul regulament cad în sarcina Comunității, în conformitate cu Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 729/70 din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

Domeniu de aplicare

⁽¹⁾ JO L 94, 28.04.1970, p.13, Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1287/95 (JO L 125, 08.06.1995, p.1).

Articolul 1

Organizarea comună a pieței pentru carnea de oaie și de capră cuprinde un sistem de prețuri și un sistem de acorduri comerciale și acoperă următoarele produse.

Codul CN	Descriere
(a) 0104 10 30	Miei (până la vârsta de un an)
0104 10 80	Ovine vii altele decât animalele de rasă pură pentru reproducție
0104 20 90	Caprine vii altele decât animalele de rasă pură pentru reproducție
0204	Carne de oaie sau de capră, proaspătă, refrigerată sau congelată
0210 90 11	Carne de oaie sau de capră, cu os, sărată, în saramură, uscată sau afumată
0210 90 19	Carne de oaie sau de capră, dezosată, sărată, în saramură, uscată sau afumată
(b) 0104 10 10	Ovine vii - animale de rasă pură pentru reproducție
0104 20 10	Caprine vii - animale de rasă pură pentru reproducție
0206 80 99	Organe comestibile de oaie sau de capră, proaspete sau refrigerate, cu excepția celor utilizate la fabricarea produselor farmaceutice
0206 90 99	Organe comestibile de oaie sau de capră, congelate, excepția celor utilizate la fabricarea produselor farmaceutice
0210 90 60	Organe comestibile de oaie sau de capră, sărate, în saramură, uscate sau afumate
ex 1502 00 90	Grăsimi de oaie sau de capră, excepția celor de la nr. 1503
(c) 1602 90 76	Alte tipuri de carne preparată sau conservată din organe de oaie sau de capră, negătite; amestecuri de carne sau organe, gătite sau negătite
1602 90 74	
(d) 1602 90 76	Alte organe de oaie sau de capră, preparate sau conservate
1602 90 78	

CAPITOLUL II

Regimul de prețuri, prime și intervenții

Articolul 2

Pentru a încuraja inițiativele profesionale și inter-profesionale vizând facilitarea adaptării ofertei la cerințele pieței, se pot lua următoarele măsuri comunitare, în conformitate cu produsele enumerate la art. 1:

- (a) măsuri de îmbunătățire a creșterii ovinelor și caprinelor;
- (b) măsuri de promovare a organizării superioare a producției, procesării și comercializării;
- (c) măsuri de îmbunătățire a calității;
- (d) măsuri care să permită realizarea de prognoze pe termen scurt și lung, pornind de la mijloacele de producție utilizate;

(e) măsuri de facilitare a înregistrării tendinței prețurilor pieței.

Regulile generale privitoare la aceste măsuri vor fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 43, alin.2 din Tratat.

Articolul 3

1. În conformitate cu procedura prevăzută la art. 43, alin.2 din Tratat, se va fixa anual, pentru următorul an comercial, un preț de bază al carcaselor de oaie proaspete și refrigerate.

2. După fixarea prețului de bază, se va ține seama în special de următoarele:

(a) situația de pe piața cărnii de oaie de-a lungul anului în curs;

(b) perspectivele pentru producția și consumul cărnii de oaie;

(c) costurile de producție pentru carnea de oaie;

(d) situația pieței în celelalte sectoare de producție animală, în special sectorul cărnii de vacă și de vițel;

(e) experiența din trecut;

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată pe baza unei propuneri a Comisiei, stabilește sezonier prețurile de bază, modificate astfel încât să se aibă în vedere variațiile normale de sezon de pe piața comunitară a cărnii de oaie.

3. Cu excepția situației în care Consiliul decide altfel, hotărând cu majoritate calificată pe baza unei propuneri a Comisiei, anul comercial începe în prima zi de luni a lunii ianuarie și se încheie în ziua care precede ziua respectivă din anul următor.

Articolul 4

1. Pe piețele comunitare reprezentative se stabilește un preț mediu ponderat săptămânal pentru carcassele de oaie proaspete sau refrigerate, pe baza prețurilor înregistrate pe piața sau piețele reprezentative din fiecare zonă de cotare pentru standardul comunitar de calitate a carcaselor de oaie proaspete sau refrigerate, ținându-se cont de volumul relativ al producției totale de carne de oaie din fiecare zonă de cotare.

Zonele de cotare sunt:

- Marea Britanie,

- Irlanda de Nord

- toate celelalte state membre luate separat.

2. Cotarea comunitară pentru standardul de calitate menționat la alin. 1 reprezintă producția cea mai răspândită, în medie, de pe întreg teritoriul Comunității, pentru efectivele de animale specializate în producția de carne de oaie care produc miei grei.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată pe linia unei propuneri a Comisiei:

- stabilește standardul de calitate,

- elaborează o definiție a mieilor puși la îngrășat sub formă de carcace grele.

3. Prin producător de miei ușori se înțelege orice crescător de ovine care comercializează produse lactate având la bază laptele de oaie. Ceilalți crescători de oi nu sunt considerați producători de miei grei.

4. Statele membre introduc, în vederea îndeplinirii cerințelor Comisiei și până la sfârșitul anului comercial 1991, un mecanism prin care să se diferențieze producătorii de miei grei de producătorii de miei ușori.

5. Regulile detaliate de aplicare a prezentului articol vor fi adoptate în conformitate cu procedura stabilită la art. 25.

Articolul 5

1. Se acordă o primă, în măsura în care este necesar să se compenseze pierderile de venit ale producătorilor comunitari înregistrate pe parcursul unui an comercial.

În acest scop, se stabilește o pierdere de venit unică, interpretată ca diferența, pe 100 kilograme greutate carcasă, între prețul de bază prevăzut la art. 3, alin.1 și media aritmetică a prețurilor săptămânale de pe piață înregistrate în conformitate cu art. 4.

2. Prima care se plătește pe cap de oaie producătorilor de miei grei prevăzuți la art. 4, alin.3 se obține prin înmulțirea pierderii de venit, la care face referire alin.1 al prezentului articol, cu un coeficient care să exprime la nivelul întregii Comunități producția medie anuală de carne de miel greu pe cap de oaie care produce astfel de miei, exprimată pe 100 kilograme greutate carcasă.

3. Valoarea primei care se plătește pe cap de oaie producătorilor de miei ușori vizați la art. 4 alin.3 se obține prin înmulțirea pierderii de venit la care se referă alin.1 din prezentul articol cu un coeficient reprezentând 80% din coeficientul stabilit în conformitate cu dispozițiile alin.2 din prezentul articol.

4. Fiecare producător primește prima calculată pentru categoria în care este inclus. Totuși, producătorul care comercializează lapte de oaie sau produse lactate de oaie va putea, la cererea sa, dacă dovedește că cel puțin 40% din mieii fătați în exploatarea sa au fost îngrășați ca și carcace grele, să obțină prima pentru categoria animalelor grele, în raport cu numărul de miei fătați în exploatarea sa și îngrășați ca și carcace grele.

5. Se acordă o primă pentru a compensa pierderea de venit înregistrată de producătorii de carne de oaie, astfel:

(a) mai întâi, în zonele indicate la Anexa I;

(b) în al doilea rând, în zonele de munte și de deal în sensul dispozițiilor art. 23 alin.1 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 950/97 din 20 mai 1997 privind îmbunătățirea eficienței structurilor agricole⁽¹⁾, cu excepția zonelor indicate la Anexa I din prezentul regulament, cu condiția să se stabilească, prin respectarea procedurii menționate la art. 25, că producția din zonele respective îndeplinește următoarele două criterii:

- activitatea de creștere a caprelor are drept scop principal producția de carne de capră,
- tehnicile de creștere a caprelor și oilor au caracter asemănător.

Prima plătită pe cap de caprină femelă reprezintă 80% din valoarea pe cap de ovină femelă, în conformitate cu dispozițiile alin. 2.

6. Înainte de sfârșitul fiecărui semestru, Comisia evaluează - în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25 - pierderea de venit previzibilă pentru întregul an comercial și valoarea previzibilă a primei.

Pe baza acestei pierderi de venit estimate, statele membre sunt autorizate să plătească producătorilor lor un acout semestrial de 30% din prima prognozată.

Statele membre pot prevedea ca aceste două plăți anuale să se efectueze începând cu sfârșitul celui de-al doilea semestru sub forma unei plăți unice.

Valoarea primei finale se stabilește fără întârziere după terminarea anului comercial respectiv și nu mai târziu de 31 martie. Înainte de data de 15 octombrie a aceluiași an, se va efectua plata tuturor soldurilor, dacă este cazul.

Primele sunt plătite producătorilor destinatari în raport cu numărul de oi și/sau capre ținute în exploatație pe o perioadă minimă care va fi stabilită în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25.

7. Până la sfârșitul anului comercial 1994, primele pentru producătorii de carne de oaie și de capră vizați în prezentul articol vor fi plătite integral în limita a 1000 animale per producător în zonele mai puțin favorizate, în sensul dat de art. 3, alin.3, 4 și 5 din Directiva 75/268/CEE și în limita a 500 de animale în celelalte zone.

Până la sfârșitul anului comercial 1994, primele plătibile în afara limitelor indicate la primul paragraf se vor fixa la 50% din valoarea calculată.

În cazul grupurilor, asociațiilor sau al altor forme de cooperare între producători, limitele indicate la primul paragraf vor fi aplicate individual fiecăruia dintre producătorii membri.

8. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată pe baza unei propuneri a Comisiei, adoptă regulile generale de aplicare a prezentului articol și, în special, definește producătorii care au drept la primă și pentru ce oi, și în zonele precizate la alin.5, pentru ce capre.

⁽¹⁾ JO L 142, 02.06.1997, p.1.

Consiliul, prin aceeași procedură:

- poate extinde prima asupra anumitor oi de rasă montană crescute în zone precis definite care prezintă condiții de producție deosebit de dificile, care nu se califică pentru eligibilitate: în aceste cazuri, prima plătită va fi de 70% din cea pentru oile eligibile, în conformitate cu alin.2,
- poate preciza că prima se acordă numai producătorilor care țin un număr minim de oi sau, în cazul zonelor specificate la alin.5, un număr minim de ovine și/sau caprine femele.

9. Comisia, acționând în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25:

- stabilește valoarea corespunzătoare a primei plătită pe cap de ovină femelă producătorilor precizați la alin. 2 și 3 pe cap de femelă de rasă montană, în sensul alin.8 și pe cap de caprină femelă în zonele specificate la alin.5.
- stabilește coeficientul prevăzut la alin. 2 pentru durata fiecărui an comercial,
- adoptă regulile de aplicare a prezentului articol vizând mai ales depunerea cererilor de primă și plata primei.

10. Cheltuielile din cadrul aranjamentelor prevăzute în prezentul articol sunt considerate parte a intervenției menite să stabilizeze piețele agricole.

Articolul 6

1. Se instituie prin aceasta o limită individuală pe producător, în conformitate cu acordarea primei prevăzută la art. 5.

În cazul producătorilor cărora li s-a acordat primă înainte de anul comercial 1992, prima se plătește pentru anul comercial 1993 și pentru anii ulteriori, în limitele numărului de animale pentru care s-a acordat primă în anul comercial 1991, numărul respectiv fiind înmulțit cu coeficientul prevăzut la alin. 5.

Totuși, dacă acest coeficient este mai mare de unu, statele membre pot decide să utilizeze, integral sau parțial, numărul suplimentar de drepturi la primă care rezultă, pentru a alimenta rezerva națională prevăzută la art. 7, alin.1.

Aceste limite se reduc astfel încât să permită constituirea rezervei naționale prevăzute la art. 7, alin. 1.

2. În cazul unor condiții naturale care au dus la neplată sau la reducerea plății primei pentru anul comercial 1991, se va utiliza numărul de animale corespunzător plăților făcute pe parcursul celui mai recent an comercial. În cazul neplății primei sau a reducerii plății pentru anul comercial 1991, ca rezultat al impunerii penalităților prevăzute în acest scop, se va utiliza numărul înregistrat pe parcursul verificării care a dat naștere respectivelor penalități.

3. În cazul grupurilor, asociațiile sau alte forme de cooperare între producători, limitele prevăzute la alin. 1 se aplică individual fiecărui membru asociat, în conformitate cu următoarea regulă:

- (a) dacă grupul a înștiințat autoritatea competentă asupra formulei de clasificare a șeptelului prevăzut la art. 2 alin 2 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2385/91⁽¹⁾ cu privire la anul comercial 1991, în conformitate cu art. 4 din prezentul regulament, aceste limite se fixează pentru fiecare producător membru prin utilizarea formulei ca bază;
- (b) dacă grupul nu a înștiințat autoritatea competentă asupra formulei de clasificare vizată la (a) cu privire la anul comercial 1991, prima se plătește grupului în raport cu nu mai mult decât numărul de animale pentru care a fost acordată grupului în anul comercial 1991, în conformitate cu regulile prevăzute la alin. 1. Pentru fiecare producător membru se fixează o limită individuală cu privire la anul comercial 1993, în conformitate cu formula de clasificare comunicată de către grup.

În eventualitatea unor schimbări ulterioare a membrilor grupului, se va lua în considerare, dacă prima se acordă grupului, limita individuală a fiecărui producător membru care a intrat în grup sau care a părăsit grupul.

4. Dreptul la primă se supune următoarelor reguli:

- (a) dreptul la primă se referă la producătorii cărora li s-a acordat primă pentru anul comercial 1991 și care, în același timp, au făcut cerere de primă pentru anul comercial 1993;
- (b) dacă producătorul își vinde sau își transferă exploatația, el își poate transfera toate drepturile de premiere persoanei care preia exploatația.

Acesta poate de asemenea să-și transfere drepturile, integral sau parțial, altor producători fără a-și transfera și exploatația. În conformitate cu procedura prevăzută la art. 25, Comisia poate elabora reguli specifice legate de numărul minim care ar putea face obiectul transferului parțial.

În cazul unui transfer fără transferarea exploatației, o parte a drepturilor de premiere transferate, până la limita de 15%, vor fi cedate fără compensație rezervei naționale a statului membru în care este situată exploatația pentru a fi distribuite noilor intrați sau altor producători prioritari vizați la art. 7, alin. 2.

Totuși, începând cu anul comercial 1994, al treilea paragraf nu se aplică grupurilor de producători, în cazul unui transfer de drepturi între membrii aceluiași grup de producători care îndeplinește condițiile ce vor fi stabilite de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25.

Aceste condiții ar trebui să ia în considerare cel puțin următoarele:

- statutul membrilor grupului,
- durata apartenenței și participării la grup a diverșilor membri,

⁽¹⁾ JO L 212, 07.08.1991, p.15, Regulamentul modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2143/96 (JO L 286,08.11.1996, p.10).

- compoziția grupului,

în măsura necesară, astfel încât să nu se pericliteze aplicarea celui de-al treilea paragraf ;

(c) statele membre:

- trebuie să ia măsurile necesare pentru a evita ieșirea drepturilor de premiere din zonele sau regiunile sensibile în care producția de ovine este deosebit de importantă pentru economia locală,

- pot dispune efectuarea transferului de drepturi fără transferarea exploatației fie direct între producători fie prin intermediul rezervei naționale;

(d) statele membre pot autoriza, înaintea unei date care va fi stabilită, cesiuni temporare ale acelei părți a drepturilor de premiere pe care producătorul îndreptățit nu intenționează să le utilizeze;

(e) dreptul la primă transferat sau cesionat temporar unui producător se va cumula cu prima care i s-a acordat inițial;

(f) Comisia stabilește regulile detaliate de aplicare a prezentului alineat, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25, mai ales acele reguli care dau statelor membre posibilitatea de a stabili, ținând cont de structura șeptelului lor, reducerea vizată la alin.1, precum și regulile care permit statelor membre să rezolve problemele specifice legate de transferul drepturilor de premiere de către producătorii care nu dețin proprietatea asupra terenului pe care este situată exploatația lor.

5. În scopul aplicării alin. 1, statele membre stabilesc un coeficient unic reprezentând raportul dintre:

(a) numărul total de animale eligibile care conferă dreptul la primă, existente la începutul unuia din anii comerciali 1989, 1990 sau 1991 pe exploatațiile beneficiarilor; și

(b) numărul total de animale eligibile care conferă dreptul la primă pentru anul comercial 1991.

Statele membre informează Comisia înainte de 31 octombrie 1992 cu privire la anul pe care l-au ales în sensul dispozițiilor de la lit. (a).

6. Statele membre recalculează limitele individuale astfel încât cantitățile care depășesc limitele de 500 și 1000 de animale vizate la art. 5 alin.7 să fie reduse cu 50%. Aceste limite recalculat intră în vigoare din anul comercial 1995.

Articolul 7

1. Fiecare stat membru își constituie o rezervă națională inițială egală cu cel puțin 1% și cel mult 3% din suma limitelor individuale aplicabile producătorilor ale căror exploatații sunt situate pe teritoriul lor. Rezerva națională va primi de asemenea drepturile ce decurg din art. 6 alin.4 lit.b.

Pentru Germania, rezerva inițială se va calcula pe baza cifrei totale a sumei limitelor individuale aplicabile producătorilor ale căror exploatații sunt situate în fostele landuri germane. Această rezervă este destinată numai respectivilor producători.

Pe lângă aceasta, pentru Italia și Grecia se constituie o rezervă specială cu plafonul de 600 000 drepturi pentru fiecare din cele două state menționate, pentru a permite acordarea de drepturi suplimentare producătorilor afectați de faptul că au avut loc în același an atât schimbări ale condițiilor de eligibilitate a animalelor în vederea premierii cât și instituirea limitelor individuale de garanție per producător, pe baza numărului de prime plătite pentru anul comercial.

Comisia verifică faptul că alocarea drepturilor suplimentare prevăzute se limitează la producătorii vizați și că respectivii producători nu obțin în cele din urmă mai multe drepturi decât cele care li s-ar fi acordat dacă nu ar fi apărut situația menționată la al treilea paragraf.

În conformitate cu verificarea menționată anterior și în limita rezervei speciale prevăzute la al treilea paragraf, rezerva națională constituită ca urmare a prezentului articol va fi mărită cu o sumă corespunzând sumei drepturilor individuale care vor fi acordate; această mărire nu afectează rezerva suplimentară prevăzută la alin.3.

2. Statele membre își utilizează rezerva națională pentru a acorda drepturi, în limita rezervei, mai ales următorilor producători:

- (a) producătorii care au depus cerere de premiere înainte anului comercial 1992 și care au arătat, spre satisfacția autorității competente, că aplicarea limitelor, în conformitate cu art. 6, ar periclita viabilitatea exploatației lor, având în vedere implementarea unui program de investiții în sectorul ovinelor și caprinelor elaborat înainte de 1 ianuarie 1993;
- (b) producătorii care au depus cerere de premiere cu referire la anul comercial 1991, cerere care, din cauza unor împrejurări excepționale, nu mai corespunde situației reale așa cum a fost constatată în anii comerciali precedenți.
- (c) producătorii care au depus periodic cerere de premiere fără a fi depus o astfel de cerere cu privire la anul comercial 1991;
- (d) producătorii care depun cerere de premiere pentru prima dată în 1993 sau în anii comerciali ulteriori;
- (e) producătorii care au achiziționat o parte a suprafeței folosite anterior de alții producători pentru producția de ovine și caprine.

3. Se constituie o rezervă suplimentară egală cu 1% din suma limitelor producătorilor individuali din zonele mai puțin favorizate ale fiecărui stat membru; această rezervă va fi alocată exclusiv producătorilor din aceleași zone, în conformitate cu criteriile care vor fi definite de către statele membre.

Pentru Germania, rezerva suplimentară este egală cu 1% din suma limitelor individuale aplicabile producătorilor ale căror exploatații sunt situate în zonele mai puțin favorizate din fostele landuri germane. Această rezervă este destinată numai respectivilor producători.

4. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 6 alin.4, lit. f, se elaborează regulile detaliate ale aplicării art. 6 și prezentului articol, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25.

În conformitate cu aceeași procedură, se adoptă măsurile aplicabile în cazul în care rezerva națională a unui stat membru nu este alocată.

Articolul 8

1. Prin derogare de la art. 6 alin. 1, în legătură cu noile landuri germane:

(a) se stabilește un plafon regional de un milion de animale eligibile;

(b) Germania stabilește condițiile de repartizare a acestui plafon și defalcarea sa pe regiuni.

2. Pe teritoriile noilor landuri germane, nu mai târziu de anul comercial 2000, Germania aplică dispozițiile cu privire la limitele individuale aplicabile în restul Comunității, în conformitate cu prevederile prezentului articol.

Germania înștiințează producătorii asupra limitei individuale per producător, în vederea acordării primei prevăzute la art. 5. Limita producătorului individual se stabilește pe baza numărului de ovine femele pentru care s-a acordat prima în anul comercial precedent anului în care se producătorii au fost notificați în legătură cu limitele individuale.

3. În cazul unor condiții naturale care au dus la neplata sau la reducerea plății pentru anul de referință, se utilizează numărul de animale corespunzător plăților efectuate. În cazul neachitării primei sau a reducerii sale pentru anul de referință, ca urmare a impunerii de penalități prevăzute în acest scop, se utilizează numărul înregistrat pe parcursul verificării care a generat penalitățile respective.

4. În eventualitatea în care suma limitelor individuale, pentru producătorii ale căror exploatații sunt situate în noile landuri germane, este mai mică decât plafonul regional fixat pentru teritoriul respectiv, drepturile rămase se adăugă la rezerva națională germană menționată la art. 7 alin.2. Noua rezervă astfel constituită este aplicabilă pe tot teritoriul german.

5. Dacă este necesar, Comisia stabilește regulile detaliate ale aplicării prezentului articol, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25.

Articolul 9

Statele membre pot aplica măsuri corespunzătoare de protecție a mediului pe baza situației specifice a terenului folosit pentru producția de ovine și caprine eligibile pentru compensare prin programul de premiere.

Statele membre care se prevalează de această posibilitate impun penalitățile corespunzătoare și proporționale cu gravitatea consecințelor ecologice ale încălcării acestor măsuri. Penalitățile pot prevedea reducerea sau, dacă este necesar, anularea compensațiilor legate de respectivul plan de premiere. Statele membre informează Comisia asupra măsurilor luate în temeiul dispozițiilor prezentului articol.

Articolul 10

1. Prin derogare de la dispozițiile art. 6 alin.1, 2, 3, 4, lit. a, art. 5 și 6, se stabilește un plafon general de acordare a primei menționate la art. 5 pentru Austria, Finlanda și Suedia. Numărul total al drepturilor în limitele respectivului plafon se stabilesc la:

- 205 551 pentru Austria,
- 80 000 pentru Finlanda,
- 180 000 pentru Suedia.

Aceste cifre cuprind atât valorile care vor fi alocate inițial cât și rezervele constituite de către statele membre de mai sus.

3. Comisia adoptă reguli detaliate de aplicare a prezentului articol, în special măsurile necesare de ajustare și de tranziție, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25.

Articolul 11

Măsurile de intervenție pot avea forma ajutorului pentru depozitarea privată a carcaselor de miei și a mieilor tranșați.

Articolul 12

1. Dacă:

- prețul stabilit în conformitate cu art. 4, pe de o parte, și
- prețul pieței într-o zonă de cotare vizată la art. 4, alin. 1, pe de altă parte,

se situează sub 90% din prețul de bază ajustat sezonier la care se referă art. 3 alin.2, fiind probabil să rămână la fel, se poate lua decizia de a acorda ajutor pentru depozitare privată, conform art. 11, zonei de cotare respective.

2. Dacă:

- prețul stabilit în conformitate cu art. 4, pe de o parte, și
- prețul pieței dintr-o zonă de cotare, pe de altă parte,

se situează sub 70% din prețul de bază ajustat sezonier, fiind probabil să rămână la acest nivel, ajutorul pentru depozitare privată prevăzut la art. 11 poate fi acordat în zona de cotare respectivă. În acest caz, ajutorul va fi instituit în cadrul unei proceduri de licitare.

Totuși, se poate hotărî acordarea ajutorului în cadrul unei proceduri de fixare în avans unde se dovedește necesară recurgerea urgentă la depozitarea privată, în lumina unei situații a pieței deosebit de dificile în una sau mai multe zone de cotare. În aceste cazuri, procedura se poate aplica numai acelor zone de cotare unde se întâlnește o astfel de situație a pieței.

3. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată pe linia unei propuneri a Comisiei, adoptă reguli generale pentru aplicarea prezentului articol.

4. Procedura prevăzută la art. 25 este utilizată pentru a stabili următoarele:

(a) produsele și calitatea produselor admise la depozitarea privată;

(b) inițierea măsurilor prevăzute la alin. 1 și 2;

(c) ajutorul pentru depozitare privată, cantitățile acceptate și terminarea perioadei pentru care se poate acorda ajutorul;

(d) alte reguli de aplicare a prezentului articol, în special situațiile în care se vor aplica măsurile de intervenție.

Articolul 13

1. Prin prezentul articol, nivelul maxim garantat se stabilește la 63 400 000 capete de ovine femele.

2. pentru fiecare an comercial:

- dacă estimarea numărului de ovine femele pentru anul comercial depășește nivelul maxim garantat pentru anul respectiv, prima prevăzută la art. 5 se va reduce atât pentru ovinele cât și pentru caprinele femele prin efectul asupra prețului de bază al unui coeficient reprezentând o reducere de 1% pentru fiecare 1% cu care se depășește nivelul maxim garantat,

- dacă mecanismul prevăzut la prima liniuță, aplicat numărului real de ovine femele înregistrate în anul comercial precedent, duce la o primă diferită de cea calculată, corectarea se va face în momentul stabilirii primei definitive pentru ovinele femele în anul comercial respectiv sau, dacă acest lucru nu se realizează, va fi inclusă în calculul primei pentru următorul an comercial.

La estimarea efectivului de ovine femele, nu se ia în considerare numărul de ovine femele crescute pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane.

3. Regulile detaliate de aplicare a prezentului articol, în special coeficientul și prima prevăzute la alin. 2 vor fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la art. 25.

4. Cu toate acestea, din anul comercial 1993, coeficientul de reducere a prețului de bază prevăzut la alin.2 va fi de 7%.

CAPITOLUL III

Comerțul cu statele terțe

Articolul 14

1. Importul în Comunitate sau exportul din aceasta, a oricăruia dintre produsele menționate la art.1 pot face obiectul prezentării unei licențe de import sau export.

Licențele se eliberează de către statele membre oricărui solicitant, indiferent de locul de reședință în cadrul Comunității și fără a aduce atingere măsurilor luate pentru aplicarea dispozițiilor art. 17.

Licențele de import și export sunt valabile pe întreg teritoriul Comunității. Eliberarea acestor licențe poate face obiectul depunerii unei garanții care să asigure că produsele se importă și se exportă pe perioada de valabilitate a licenței; cu excepția situațiilor de forță majoră, garanția va fi forfetată integral sau parțial dacă importul sau exportul nu se efectuează, ori se efectuează numai parțial, în intervalul de timp respectiv.

2. Lista produselor pentru care este necesară licență de export, perioada de valabilitate a licenței și alte reguli detaliate de aplicare a prezentului articol vor fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25.

Articolul 15

1. Dacă prezentul regulament nu dispune altfel, la produsele specificate în art. 1 se aplică nivelul taxelor din Tariful Vamal Comun.

Articolul 16

1. Pentru a preveni sau a contracara efectele negative asupra pieței comunitare ca rezultat al importului anumitor produse menționate la art. 1, importul unuia sau mai multor produse de acest fel la nivelul de taxare prevăzut în Tariful Vamal Comun face obiectul plății unei taxe de import suplimentare dacă condițiile prevăzute la art. 5 din Acordul cu privire la agricultură, încheiat în conformitate cu art. 228 din Tratat în cadrul Rundei Uruguay de negocieri multilaterale, au fost îndeplinite cu condiția improbabilității ca importurile să perturbe piața comunitară, sau dacă efectele ar fi disproporționate în raport cu obiectivul avut în vedere.

2. Prețurile minime sub nivelul cărora se poate aplica o taxă suplimentară sunt cele pe care Comisia le înaintează Organizației Mondiale a Comerțului.

Volumele minime peste nivelul cărora se poate impune o taxă de import suplimentară se stabilesc mai ales pe baza importurilor efectuate în Comunitate în cei trei ani anteriori anului în care este probabil să apară efectele negative prevăzute la alin. 1.

3. Prețurile de import luate în considerare pentru impunerea taxei de import suplimentare se stabilesc pe baza prețurilor de import CIF al mărfii respective.

Prețurile de import CIF se verifică în acest scop în raport cu prețurile reprezentative ale produsului de pe piața mondială sau de pe piața de import comunitară pentru produsul respectiv.

4. Comisia adoptă regulile detaliate de aplicare a prezentului articol, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25. Aceste reguli detaliate specifică mai ales următoarele:

(a) produsele la care se pot aplica taxe suplimentare conform art. 5 din Acordul cu privire la agricultură;

- (b) celelalte criterii necesare pentru asigurarea aplicării alin. 1 în conformitate cu art. 5 din Acordul cu privire la agricultură.

Articolul 17

1. Contingentele tarifare pentru produsele specificate la art. 1 care decurg din acordurile încheiate în cadrul Rundei Uruguay de negocieri comerciale multilaterale sunt deschise și administrate în conformitate cu regulile detaliate adoptate prin procedura prevăzută la art. 25.
2. Contingentele sunt administrate prin aplicarea uneia din următoarele metode sau a unei combinații între acestea:
 - (a) metoda bazată pe ordinea cronologică a depunerii cererilor (principiul „primul venit, primul servit”)
 - (b) metoda repartiției proporțional cu cantitățile cerute în momentul depunerii cererilor (prin folosirea „metodei de examinare simultană”);
 - (c) metoda bazată pe luarea în considerare a modelelor comerciale tradiționale (prin folosirea „metodei tradițional/nou venit”).

Se pot adopta și alte metode corespunzătoare.

Aceste metode trebuie să evite discriminarea între operatorii vizați.

3. Dacă este cazul, metodele de administrare adoptate acordă ponderea cuvenită necesităților de aprovizionare de pe piața comunitară și nevoii de a garanta echilibrul pieței respective, putând în același timp să se inspire din eventualele metode aplicate în trecut contingentelor care corespund celor menționate la alin. 1, fără a afecta drepturile care decurg din acordurile încheiate în cadrul Rundei Uruguay de negocieri comerciale multilaterale.
4. Regulile detaliate prevăzute la alin. 1 prevăd contingente anuale, etapizate corespunzător de-a lungul anului și, dacă este necesar, stabilesc metoda administrativă care trebuie utilizată, cuprinzând și următoarele, dacă este cazul:
 - (a) garanțiile care acoperă natura, proveniența și originea produsului și, dacă este cazul, menținerea modelelor comerciale tradiționale;
 - (b) recunoașterea documentului utilizat la verificarea garanțiilor menționate la lit. a; și
 - (c) condițiile în care se eliberează licențele de import și perioada de valabilitate.

Articolul 18

1. În măsura necesară bunei funcționări a organizării comune a pieței pentru produsele din carne de oaie și de capră, în cazuri speciale, Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura de votare precizată la art. 43, alin.2 din Tratat, pe baza unei propuneri a Comisiei, poate interzice total sau parțial utilizarea regimurilor de perfecționare activă cu privire la produsele specificate la art. 1.

2. Prin derogare de la alin. 1, dacă situația vizată la alin. 1 apare cu caracter de extremă urgență, iar piața comunitară este perturbată sau riscă să fie perturbată de regimurile de perfecționare pasivă, Comisia, la cererea statelor membre sau din proprie inițiativă, va decide măsurile necesare; Consiliul și statele membre vor fi notificate cu privire la aceste măsuri, care rămân valabile nu mai mult de șase luni și care au aplicabilitate imediată. Dacă Comisia primește o solicitare din partea unui stat membru, va lua decizia în acest sens în termen de o săptămână de la primirea solicitării respective.

3. Măsurile stabilite de către Comisie pot fi supuse spre examinare Consiliului de către oricare stat membru în termen de o săptămână de la data la care a fost notificat. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate confirma, modifica sau abroga decizia Comisiei. Dacă Consiliul nu acționează în acest sens în termen de trei luni, se consideră că decizia Comisiei a fost abrogată.

Articolul 19

1. Regulile generale de interpretare a Nomenclatura Combinată și regulile detaliate de aplicare a acestuia se aplică la clasificarea tarifară a produselor vizată de prezentul regulament; nomenclatorul tarifar care rezultă din aplicarea prezentului regulament este înglobat în Tariful Vamal Comun.

2. Cu excepția cazului în care prezentul regulament sau dispozițiile adoptate ca urmare a acestuia prevăd altfel, în comerțul cu statele terțe se interzic următoarele:

(a) prelevarea oricărei taxe care are efect echivalent cu taxa vamală;

(b) aplicarea oricărei restricții cantitative sau măsuri cu efect echivalent.

Articolul 20

1. Dacă, din motivul creșterii importurilor sau exporturilor, piața comunitară pentru unul sau mai multe din produsele specificate la art. 1 este afectată sau riscă să fie afectată de perturbări grave care pot periclita îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 39 din Tratat, se pot aplica măsurile adecvate în comerțul cu statele terțe până la dispariția perturbărilor sau a riscului de perturbare.

Consiliul, acționând pe linia unei propuneri a Comisiei în conformitate cu procedura de votare precizată la art. 43, alin. 2 din Tratat, va adopta regulile generale de aplicare a prezentului paragraf și va defini condițiile și limitele în care statele membre pot adopta măsuri de protecție.

2. Dacă apare situația prevăzută la alin. 1, Comisia, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, va decide măsurile necesare; statele membre vor fi notificate cu privire la respectivele măsuri care devin imediat aplicabile. Dacă Comisia primește o solicitare din partea unui stat membru, va lua decizia în acest sens în termen de trei zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

3. Măsurile stabilite de Comisie pot fi supuse spre examinare Consiliului de către oricare stat membru în termen de trei zile lucrătoare de la data la care a fost notificat. Consiliul se întrunește fără întârziere. Hotărând cu majoritate calificată, acesta poate modifica sau anula măsura respectivă.

4. Prezentul articol se aplică ținându-se cont de obligațiile care decurg din acordurile încheiate în conformitate cu art. 228 alin 2 din Tratat.

CAPITOLUL IV

Dispoziții generale

Articolul 21

Pentru a ține seama de orice restricții asupra liberei circulații care pot decurge din aplicarea măsurilor de prevenire a răspândirii bolilor la animale, se pot lua măsuri excepționale de sprijinire a pieței afectate de respectivele restricții, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25, dar numai în măsura și pentru perioada strict necesare sprijinirii pieței respective.

Articolul 22

Cu excepția cazului în care prezentul regulament dispune altfel, art. 92, 93 și 94 din Tratat se aplică la producția și comerțul cu produsele prevăzute la art. 1 din prezentul regulament.

Articolul 23

Statele membre și Comisia își transmit reciproc informațiile necesare aplicării prezentului regulament.

Regulile de transmitere și distribuire a acestor informații sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 25.

Articolul 24

Prin prezentul regulament se înființează un Comitet gestiune a sectorului ovinelor și caprinelor (denumit în continuare „Comitet”), alcătuit din reprezentanții statelor membre și având ca președinte un reprezentant al Comisiei.

Articolul 25

1. Dacă trebuie urmată procedura prevăzută în prezentul articol, președintele va deferi problema Comitetului, fie din proprie inițiativă fie la cererea reprezentantului unuia din statele membre.

2. Reprezentantul Comisiei supune Comitetului un proiect al măsurilor care trebuie luate. Comitetul emite un aviz cu privire la proiect până la o dată pe care o poate stabili președintele, în funcție de urgența problemei. Avizul se adoptă cu majoritatea prevăzută la art. 148 alin.2 din Tratat în cazul deciziilor pe care Consiliul este solicitat să le adopte pe linia unei propuneri a Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre din cadrul Comitetului sunt ponderate în conformitate cu articolul menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

3. Comisia adoptă măsuri pe care le aplică imediat. Totuși, dacă aceste măsuri nu sunt în conformitate cu avizul Comitetului, ele sunt comunicate Consiliului de către Comisie. În acest caz, Comisia poate amâna aplicarea măsurilor pe care le-a adoptat, dar nu pentru mai mult de o lună de la data comunicării.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o decizie diferită în termen de o lună.

Articolul 26

Comitetul poate analiza orice alte chestiuni care îi sunt supuse spre examinare de către președinte fie din proprie inițiativă fie la cererea reprezentantului unuia din statele membre.

Articolul 27

Prezentul regulament se aplică în așa fel încât să se țină seama de obiectivele stabilite la art. 39, precum și la art. 110 din Tratat.

Articolul 28

Anexa I poate fi modificată de Consiliu, , hotărând cu majoritate calificată pe linia unei propuneri a Comisiei.

Articolul 29

Prin prezentul articol se abrogă Regulamentul (CEE) nr. 3031/89.

Trimiterile la respectivul regulament trebuie înțelese ca trimiteri la prezentul regulament și trebui să fie citite în conformitate cu tabelul corelativ prevăzut la Partea A din Anexa II.

Articolul 30

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării sale în „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene”.

Prezentul regulament este obligatoriu în întregime și este direct aplicabil în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 noiembrie 1998.

Pentru Consiliu
Președintele
B. PRAMMER

ANEXA I

1. FRANȚA:	Corsica.
2. GRECIA:	întreaga țară.
3. ITALIA:	Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Apulia, Basilicata, Calabria, Sicilia și Sardinia

4. SPANIA: comunitățile autonome Andaluzia, Aragon, Insulele Baleare, Castilia-La Mancha, Castilia-Leon, Catalonia, Extremadura, Galiția (cu excepția provinciilor Coruña, și Lugo), Madrid, Murcia, La Rioja, Comunidad Valenciana și Insulele Canare.

5. PORTUGALIA: întreaga țară, exceptând Azorele și Madeira.

ANEXA II

Partea A

TABEL DE CORELARE

Regulamentul (CEE) nr. 3013/89	Prezentul regulament
-	CAPITOLUL I
Art. 1	Art. 1
-	CAPITOLUL II
Art. 2	Art. 2
Titlul 1	-
Art. 3	Art. 3
Art. 4	Art. 4
Art. 5, alin1 – 4	Art. 5, alin1 – 4
Art. 5, alin.5, primul paragraf, prima liniuță	Art. 5, alin.5, primul paragraf, lit.a
Art. 5, alin.5, primul paragraf, a doua liniuță	Art. 5, alin.5, primul paragraf, lit.b
Art. 5, alin.5, primul paragraf, a doua liniuță, lit. a	Art. 5, alin.5, primul paragraf, lit.b, prima liniuță
Art. 5, alin.5, primul paragraf, a doua liniuță, lit.b	Art. 5, alin.5, primul paragraf, lit.b, a doua liniuță
Art. 5, alin.5, al doilea paragraf	Art. 5, alin.5, al doilea paragraf
Art. 5, alin. 6 - 10	Art. 5, alin. 6 – 10
Art. 5a, alin.1, 2 și 3	Art. 6, alin.1, 2 și 3
Art. 5a, alin. 4, lit.a - d	Art. 6, alin. 4 fraza introductivă și lit. a – d
Arti. 5a, alin.4, lit. e, primul paragraf	Art. 6, alin.4, lit.e
Art. 5a, alin.4, lit.e, al doilea paragraf	-
Art. 5.a, alin.4, lit.f	Art. A, alin. 4, lit. f
Art. 5a, alin. 5	Art. 6, alin.5
Art. 5a, alin. 6	Art. 6, alin. 6
Art. 5b, alin.1, primul paragraf	Art. 7, alin. 1, primul paragraf
Art. 5b, alin. 1, al doilea paragraf	Art. 7, alin. 1, al doilea paragraf
Art. 5b, alin.3, al treilea paragraf	Art. 7, alin.1, al treilea paragraf
Art. 5b, alin.1, al patrulea paragraf	-
Art.5b, alin.1, al cincilea paragraf	-
Art. 5b, alin.1, al șaselea paragraf, prima parte a propoziției	-
Art. 5b, alin.1 al șaselea paragraf, partea din propoziție care începe de la a doua	Art.7, alin.1, al patrulea paragraf

Regulamentul (CEE) nr. 3013/89	Prezentul regulament
virgulă	
Art. 5b, alin.1, al șaptelea paragraf	Art.7, alin1, al cincilea paragraf
Art. 5b, alin.2	Art. 7, alin. 2
Art. 5b, alin.3	Art.7, alin.3
Art. 5b, alin.4, primul paragraf	Art. 7, alin.4, primul paragraf
Art.5b, alin.4, al doilea paragraf, prima liniuță	Art.7, alin.4, al doilea paragraf
Art. 5b, alin.4, al doilea paragraf, a doua liniuță	-
Art. 5b, alin.5	-
Art.5c	Art. 8
Art.5d	Art. 9
Art. 5e	Art. 10
Art. 6, 7 și 8	Art. 11, 12 și 13
Titlul II	CAPITOLUL III
Art. 9, 10 și 11	Art. 14, 15 și 16
Art. 12, alin. 1	Art. 17, alin. 1
Art. 12, alin. 2, primul paragraf, prima liniuță	Art. 17, alin.2, primul paragraf, lit.(a)
Art. 2, alin.2, primul paragraf, a doua liniuță	Art. 17, alin.2, primul paragraf, lit.(b)
Art. 12, alin.2, primul paragraf, a treia liniuță	Art. 17, alin.2, primul paragraf, lit.(c)
Art. 12, alin.2, al doilea paragraf	Art. 17, alin.2, al doilea paragraf
Art. 12, alin. 2, al treilea paragraf	Art. 17, alin. 2, al treilea paragraf
Art. 12, alin.3	Art. 17, alin.3
Art. 12, alin. 4	Art. 17, alin.4
Art. 13	Art. 18
Art. 14, alin. 1	Art. 19, alin.1
Art. 14, alin. 2, prima liniuță	Art. 19, alin.2, lit.(a)
Art. 14, alin.2, a doua liniuță	Art. 19, alin.2, lit.(b)
Art. 15	Art. 20
Titlul III	-
Art. 21 – 25	-
Titlul IV	CAPITOLUL IV
Art. 26	Art. 21
Art. 27	Art. 22
Art. 28	Art. 23
Art. 29, alin. 1	Art. 24
Art. 29, alin.2	-
Art. 30	Art. 25
Art. 31	Art. 26
Art. 32	Art. 27
Art. 33	Art. 28
-	Art. 29
-	Art. 30

Regulamentul (CEE) nr. 3013/89	Prezentul regulament
Anexa I	Anexa I
-	Anexa II

Partea B

REGULAMENTE CARE MODIFICĂ REGULAMENTUL (CEE) nr. 3013/89

	<i>Nr.</i>	<i>Pagina din Jurnalul Oficial</i>	<i>data</i>
Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3577/90 din 4 decembrie 1990	L 353	23	17.12.1990
Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1741/91 din 13 iunie 1991	L 163	41	26.06.1991
Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1601/92 din 15 iunie 1992	L 173	13	27.06.1992
Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2069/95 din 30 iunie 1992	L 215	59	30.07.1992
Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3890/92 din 28 decembrie 1992	L 391	51	31.12.1992
Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 363/93 din 10 februarie 1993	L 42	1	19.02.1993
Regulamentul Consiliului (CE) nr. 233/94 din 24 ianuarie 1994	L 30	9	03.02.1994
Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1096/94 din 11 mai 1994	L 121	9	12.05.1994
Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1886/94 din 27 iulie 1994	L 197	30	30.07.1994
Regulamentul	L 349	105	31.12.1994

Consiliului (CE) nr. 3290/94 din 22 decembrie 1994			
Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1265/95 din 29 mai 1995	L 123	1	03.06.1995
Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1589/96 din 30 iulie 1996	L 206	25	16.08.1996